

[Henry Christensen:]

kende over for hinanden, at det, som vi føler det som en påtrængende opgave at nå til løsninger på, det er de problemer, der først og fremmest melder sig som helt uundgåeligt aktuelle problemer i forbindelse med dansk tilslutning til fællesmarkedet. Derfor skal jeg også anerkende, at regeringen har afstået fra at følge en række ønsker, som jeg forstår, enkelte andre har haft — da landbrugsministeren ikke er til stede, skal jeg ikke gøre flere bemærkninger hertil.

Hr. Orla Møller understregede en nødvendig og rigtig ting, da han sagde, at det hovedproblem, der melder sig, er spørgsmålet om den erhvervsmæssige udnyttelse af fast ejendom. Det er her, der kan ligge et problem. Også når det gælder de rekreative ejendomme, altså vore sommerhuse, er den fundamentale bestemmelse naturligvis lovgivningen af 1959, der betyder, at vi også efter en eventuel dansk tilslutning til fællesmarkedet bevarer den grundlæggende bestemmelse, at adgangen til erhvervelse af sådanne boliger og sådanne ejendomme beror på en egentlig offentlig eller justitsministeriel tilladelse. Her er situationen altså præcis den samme, uanset hvilken markeds-mæssig beslutning vi træffer, og jeg tror, det er vigtigt — også for at undgå misforståelser nogle steder — at gøre det klart; det ligger som en fundamental bestemmelse bag de andre overvejelser, vi må foretage.

Men det er rigtigt, at der kan rejse sig problemer i spørgsmålet om den erhvervsmæssige udnyttelse koncentreret til de såkaldte rekreative arealer. Her er der imellem regeringen og den del af oppositionen, der udgjorde den forrige regering, enighed om, at særlige foranstaltninger er nødvendige. Derfor svarer det foreliggende forslag til lov om sommerhuse og camping m. v. også i det væsentlige til det forslag, der blev lagt frem af den tidligere regering under betegnelsen koncessionsforslaget. Jeg skal derfor, for så vidt angår denne lovgivning, henvise til de bemærkninger, der allerede dengang ledsagede forslaget. Mit parti har den samme opfattelse, som lå bag ved bemærkningerne dengang. Jeg er vel klar over, at der er et par udvidelser, dels for så vidt angår selskaberne, som jeg må medgive at den seneste offentlige debat har begrundet, og som jeg accepterer, dels hvad angår den

såkaldte udnyttelsesbestemmelse. Jeg må sige, at når man giver den den fortolkning, som hr. Orla Møller giver den, så kan vi godt komme til at snakke om den. Men jeg tror også, der er behov for, at man får præciseret, skal vi sige den opfattelse, hr. Orla Møller gjorde gældende, nok så kraftigt i lovteksten. Bestemmelsen har måske en lidt videre formulering, end hr. Orla Møllers argumentation for den begrundede. Jeg tror altså, at her er områder, hvor vi ikke vil møde de store vanskeligheder.

Det andet lovforslag er forslaget om erhvervelse af fast ejendom til fritidsformål. Jeg tror, der er almindelig enighed — i hvert fald dækkes den af mit parti — med hensyn til ønsket om, at der sikres befolkningen så gode fritidsudnyttelsesmuligheder som muligt.

Jeg har været stillet over for det lidt besynderlige pludselig at blive kritiseret i et blad, der står hr. Orla Møller nær, for så vidt angår mine interesser for kolonihaverne, og jeg vil gerne også her fra folketingets talerstol have gjort det ganske klart, at både jeg og mit parti har en aldeles klar og positiv indstilling til kolonihavebevægelsen og til den store værdi, der ligger i, at mange, mange mennesker her har kunnet få lov til at råde over deres egen kolonihave. Der er ingen tvivl for mig om, at når man taler miljø og trivsel, så har man her et strålende erfaringsgrundlag for, hvad man kan skabe af godt miljø og kan skabe af god trivsel i forbindelse med fritidsformål. Så håber jeg, jeg har ryddet enhver misforståelse af vejen; den holdning, jeg har på dette punkt, vil også præge den behandling, der bliver lovforslaget til del.

Men der er selvfølgelig andre ting, der søges taget op. Man vil gerne gøre det offentlige meget aktivt i forbindelse med jord-erhvervelserne, og man vil specielt indføre en stærkt øget aktivitet, en slags monopol for det, man kalder de almennyttige selskaber, når det drejer sig om udlejning af sommerhuse. Jeg er med på, at der er perspektiver i det markedspøblem, vi er stillet over for, der gør, at vi også må se på, hvordan vi tackler dette bedst. Jeg deler også den opfattelse, at det er fornuftigt at få skabt så mange alternative tilbud til befolkningen som muligt, men jeg vil nok sige, at når det drejer sig om disse områder, er der én be-